

ΕΛΕΓΓΙΟ Σ Ε Κ Ο Ρ Η

Ἄχ, τὶ χαλασμός ἐκεῖνος,
 Τὶ χαμός !
 Ἄσπρος τόσο, μήτε κρῖνος,
 ὁ λαιμός,

Μήτε ρόδα δυὸ τ' Ἀπρίλη,
 Ἔτσι ἄβρά,
 Ὅπως τὰ γραμμένα χεῖλη,
 Τὰ λαμπρά.

Στῶν μαλλιῶν της μπρὸς τὸ πλῆθος,
 Ποιὰ νυχτιά,
 Τόσο μαύρη, καὶ ποιοὺ βύθος
 Στὴ ματιά ;

Μὰ καὶ ποιοὺ μαργαριτάρι,
 Θὲ νὰ διεῖς,
 Σὰν τὸ πρόσωπό της, χάρη
 Τῆς ἀυγῆς.

Ὡ μικρὸ ἓνα κυπαρίσι,
 Θὰ δωθῆ,
 Σὰν ἐκείνη, νὰ λυγίσει,
 Νὰ σταθῆ,

Καὶ νερό, ποῦ κελαρῖζει
 Χαρωπό,
 Τῆς φωνῆς της, νὰ θυμῖζει
 Τὸ σκοπό ;

Ἄχ, τί χαλασμός ! καὶ χάγια,
 Ποῦ μπορεῖ,
 Ταῖρι κ' ἢ ψυχῆ, ἢ πανώγια,
 Νὰ μὴ βρεῖ ! . . .